Skandinaviens Stjerne.

Organ for de Sidste Dages Hellige.

Sandheden, Kundskaben, Dyden og Troen ere forenede.

4. Aarg. Nr. 22. Den 15. August 1855. Priis: 6 ß pr. Expl.

Tolvte almindelige Epistel

fra Præsidentskabet over Jesu Christi Kirke af Sidste Dages Hellige til de Hellige i Bjergenes Dale og til dem, som er i Adspredelsen over hele Jorden, med Hilsen.

(Af Deseret News den 25de April 1855.)

Elskelige Brødre!

Under Velsignelserne af et styrende Forsyn, der har bevaret os, har vi fornyede Forpligtelser til at takke og prise vor Fader i Himlen, hvis beskyttende Omsorg har afværget Dødens Pile og dækket os, som med en Kaabe, fra Plager og Ødelæggelser, som er bleven udgydte over Jorden.

Vi har i Sandhed erfaret, at hans Magt har været over os til vort Bedste, og at disse fjerne Dale har saa vidt viist sig at være et sikkert Tilflugtssted, hvori de Hellige har fundet Ro, Helbred, Velfærd og Fred, medens Herrens Harme har for en Deel hjemsøgt Nationerne. Vore Hjerter er fulde af Glæde, naar vi overveier, hvor kjærlig Herren har styret tilsyneladende Ondt til Godt og vendt Menneskenes Forbittrelse til sin Pris ved at befrie saa mange af sine Hellige fra det ugudelige Babylon og fra deres Fjenders Magt, førend disse Optrin af Vee, Forvirring og Nød spreder Ødelæggelse og Forvirring over Jorden. Til samme Tid føler vi Ængstelse for de trofaste Hellige, som endnu er nødte til at vente paa Befrielse midt iblandt saadanne frygtelige Trængsler.

Tidernes og Aarstidernes Tegn, eftersom de ruller hurtigen frem, opfylder i Sandhed de gamle Propheters Ord, at „Herren har besluttet en Ødelæggelse paa den hele Jord." I de sidste Dages Huusholdning er vi sandeligen tilfredse med de Ældstes Trofasthed i at gaae ud og forkynde Fylden af det evige Evangelium for Menneskenes Børn.

Endskjøndt der endnu staaer et stort Værk tilbage at udføres, er det dog bleven bragt til de fjerneste Dele af Jorden, og bleven prædiket for mange af de fornemste Nationer i deres Modersmaal. I Nord-Amerika og Storbritanien er det bleven prædiket og publiseret vidt og bredt. Det er bleven prædiket og publiseret i Engelsk, Fransk, Tydsk, Italiensk, Dansk og Welsk. Det er ogsaa oversat og færdigt at publiseres i det hawajiske Sprog og vil sandsynligen blive publiseret i den paafølgende Aarstid. Som Tillæg til det Foregaaende er det bleven prædiket i Spanien, Norge, Sverrig, Island og for Indvaanerne ved Donau,

Nilen, Indus og Ganges. Det er bleven frit tilbudt af Israels Ældste, som vandrer forudeu Pung eller Taske, til alle disse Nationer og til Folket paa Malta, Syd-Afrika, Ceylon, Siam, Australien, de største og folkerigste Øer i det Stille Hav, og til mange andre Nationer og Folk i deres Modersmaal. Iblandt Alle, for hvem Evangeliet er bleven forkyndt, fandtes der meer eller mindre af Israel; men det er bemærkningsværdig, at i de Lande, som var begunstigede med Evangeliet i Christendommens første Tidsalder, som havde Jesu og hans Apostlers Vidnesbyrd, finder vi det største Mørke og Afguderi, og den mindste Modtagelighed for vor hellige Religions Grundsætninger, medens iblandt de mere oplyste Dele, som det vestlige Europa, de engelske Nybyggere i Australien og Amerika og i de Forenede Stater, modtoges det mere redebont af den ærlige og oprigtige Søger efter Sandheden.

Missionen i det forbigangne Aar har gjort usædvanlig Fremgang. Vi har modtaget Underretning fra Australien, som viser en anseelig Tilvæxt i Antal og en stadig tiltagende Søgen efter Kundskab om Sandheden. Fra Broder Jesse Haven, som endnu præsiderer og prædiker i Cap Colonien, erfarer vi, at en ikke ubetydelig Green er bleven oprettet siden hans Ankomst for det Meste iblandt de engelske Nybyggere.

Paa Ceylon blev Missionærerne slemt behandlede, og nødtes snart til at forlade Øen. I Siam er det bleven dem tilladt at forblive, men de har gjort megen liden Indgang, undtagen iblandt de Engelske, hvoraf nogle faa har antammet Evangeliet. Denne Mission har været under umiddelbar Bestyrelse af Brødrene Luddington og Savage under Biskop Nath. V. Jones's Præsidentskab, hvis Ophold er i Calcutta. Paa dette Sted ogsaa, ligesaavel som i Bombay, Burmah og Indiens nordlige Provindser, er en liden Interesse bleven opvakt, og det for det Meste iblandt de Engelske, men da Fleertallet af dem er Soldater i den brittiske Armee, forbyder Officererne dem hyppigen at besøge Forsamlingerne eller paa noge Maade at holde Samfund med de Hellige. De udøve ogsaa en meget kraftig Indflydelse imod vore Brødre i alle deres Arbeider, endog hos de Indfødte. I Hamborg, og i adskillige af de europæiske Stater, er vore Ældste ofte bleven fængslede og sluttelig landsforviste fra deres Herredømmer. Men paa alle disse Steder er Ordet bleven saaet, og de indfødte Brødre, som har en Ret til at forblive, prædiker og lærer der eftersom Leiligheden tilbyder sig, hvorved en Grundvold lægges, som tilsidst vil have en gunstig Følge for Zions Sag ved at aabne Vei for Evangeliets Udspredelse og sønderbryde Skinhellighedens, Overtroens og Mørkhedens Lænker, som saa længe har fængslet Jorden.

I England, Skotland, Orken Øerne, Irland, Schweitz, Danmark, Sverrig, Norge, Canal Øerne, nogle Dele af de Forenede Stater, de brittiske Provindser og det Stille Havs Øer, har Værket havt og har Held, idet der jævnlig lægges Medlemmer til Kirken og aabnes nye og mere udstrakte Arbeidsmarker.

I vort eget Territorium har vi været velsignede med Helbred, Fred og uforligneligt Held. Afgrøden moden, og var overflødigere end nogensinde før i disse Dale, endskjøndt megen Skade gjordes af Græshopperne i Juli Maaned, og der var haard Frost og Iis den 30te Mai og 15de October. Det er den første Gang siden vi nedsatte os i disse Dale, at vi kunde sige, at der avledes et Over-

skud af Sæd for Indvaanerne, og, endskjøndt et uventet, usædvanligt og stort Forraad er bleven forbrugt af de Forenede Staters Tropper, som laae i Vinterqvarteer iblandt os fra den 2den September til nærværende Tid, troer vi dog, at der vil være en Overflødighed, som varer indtil en anden Høst fornyer den.

Vore offentlige Arbeider har stadigen skredet fremad. Muursteens Muren omkring Tempelpladsen er bleven fuldendt og en stor Deel af Dækstenene beredte og nogle lagte paa. Begavelseshuset paa Tempelpladsen er fuldendt, og en stor Deel af Templets Grundvold er lagt. Sukkerfabrikken ved Big Kaunon Creek er bleven sat i Virksomhed, og den sydlige Fløi af Stats-Huset i Staden Fillmore skrider frem til Fuldendelse.

De Halvfjerdsindstyve har bygget en beqvem Hal, som meget stadig er bleven benyttet i Løbet af Vinteren, endskjøndt dens Bygning ikke paabegyndtes førend den 13de August.

Nye Anlæg paa Land og i Bye er skeet i stor Udstrækning, som har slaaet enhver Iagttager med Forbauselse over den øiensynlige Fremgang og Held, som har ledsaget alle vore Bestræbelser. Hvor oprigtig maa vi ikke tilskrive alle disse Velsignelser hiin kjærlige Fader, som har beskyttet os for vore Fjender og overøst os med sine Velsignelser. Han har ladet Jorden i dens Kraft frembringe Sæd og rige Frugter til Menneskets Underholdning. Elementerne har ogsaa været gunstige, og den befugtende Næring af „tidlig og sildig Regn" er ikke bleven tilbageholdt; ei heller har Bjergstrømmene manglet at afgive deres sædvaulige Forsyning. Der er ogsaa bleven indbragt et meget større Forraad af Varer i Territoriet end hidtil, for hvilke dog Eftersporgselen synes at være i stadigt Tiltagen, endskjøndt en stor Mængde Tøi tilvirkes af Folket. Indenlandske Tilvirkninger og Frembringelser har været en Side og Deel af vor huuslige Økonomi og skulde praktiseres af enhver Hellig. Det er den eneste Sti, hvorpaa vi kan vandre med nogen Forvisning om at sikkre vor Uafhængighed og vedligeholde den Frihed, som vi arvede, som et rigt Legat, af vore Fædre og vor Gud.

Vor hellige Religion bringer os i Berørelse med længe grundfæstede Vildfarelser og Aarhundreders Traditioner, hvilke er herskende over hele Verden; derfor er vi nødvendigviis et særegent og afsondret Folk, hvis bedste Interesser og Bevaring beroer paa Enighed og Stolen paa sig selv, paa Udøvelsen af Dyd, Arbeidsomhed og Maadeholdenhed, og beviseude vor Tro ved vore Gjerninger, idet vi ærer vort Præstedømme, og tjener vor Gud ved at holde os selv rene og ubesmittede i denne ugudelige og horagtige Slægt.

Af denne Aarsag udsamler vi os fra Verden, og af denne Aarsag skulde vi forlade os paa vor egen Skjønsomhed og Dygtighed til at frembringe fra de oprindelige Grundstoffe enhver Slags Føde og Klæder, som er nødvendige til vor Brug og Beqvemmelighed.

Brødre! værer vise og skye fremmede Produkter som Ting, der ikke er passende eller bestemte for Israel, og tag Eders Fornødenheder fra Naturens store Forraadshuus, de rige og overflødige, endskjøndt udfoldede Hjælpemidler, hvormed vi er omgivne, og som klarligen staaer i vor Magt at tilegne os.

Eftersom Ugudelighed, Uenighed og Forvirring vedbliver at herske og tiltage paa Jorden, vil de Hellige blive vaer, at Tiden er ikke langt borte, naar de sandsynligviis bliver nødte til at følge denne Fremgangsmaade til deres egen Frelse. Hvor meget lettere er det ikke at forberede

sig, medens man er omgiven med Fred og Lykke. Hvor meget bedre at gjøre, hvad der er rigtigt og nødvendigt under de meest gunstige Omstændigheder end at vente indtil den strenge Nødvendighed tvinger En dertil. Vi siger derfor til Brødre og Søstre i alle disse Bjergenes Dale, lær nu at tilvirke Eders egne Klæder og opmuntre den indenlandske Manufakturist og Producent; og lad de, som agte at komme her for at boe, medbringe alle Slags arbeidsbesparende Maskinerier, og saadanne Ting til deres Sammensætning, som ikke let kan forskaffes her. Medbring ogsaa Bomuld og Kardetidselfrø, og Frø til at frembringe alle Slags vegetabilske Farvestoffer, og alle Slags Frugt- og Blomsterfrø, ligeledes Podeqviste og Vindruestiklinger; anskaf og opdræt de bedste Slags Kreature. Og lad dem, som har de nu opnævnte Ting, opbevare dem med Omhu, at det bedste af alle Slags Frugter og Kreature kan frembringes, og de ringere Slags forbedres, at der kan findes iblandt os en Overflødighed af enhver Ting, som vil bidrage til Nytte og Behagelighed, eller det, som vil fryde Øiet og forskjønne Jorden. Til Opmuntring for dem, som dyrker Frugttræer, omtaler vi blot som en Kjendsgjerning, at i de sidste fire Aar har Ferskener modnet paa Træer, som er opvoxne af Frø, nedlagt af os siden vor Nedsættelse i disse Dale, og Æbletræer har, skjøndt i mindre Qvantiteter, baaret i de to sidste Aar og tegner til at frembringe megen Frugt i Aar.

Den 27de Juni begyndte den Conference, som blev bestemt ved April Conferencens Ophør, og holdtes to Dage, under hvilken mange Missionærer sendtes til de Forenede Stater, hvoriblandt Ældste John Taylor af de tolv Apostles Qvorum, som skulde begive sig til Staden New York, i den Hensigt dersteds at publisere en Avis. John Smith, Søn af Hyrum, valgtes til præsiderende Patriark over den hele Kirke, og blev ordineret til det Embede med alle de Nøgler og den Myndighed, som tilhører samme, den 18de Februar. Dette skete for at fylde den Vakance, som var opstaaet ved Døden af vor elskede og begrædte Patriark, Fader John Smith, som døde den 27de Mai 1854, tre og halvfjerdsindstyve Aar gammel.

Fader John Smith var Broder til Joseph Smith sen., som var Fader til Propheten og var den første Patriark i Kirken. Han efterfulgtes i dette Embede af sin Søn Hyrum, hvem han overførte det paa før sin Død, og efter hans Bortgang blev Fader John Smith valgt, da Hyrum den Tid ikke havde nogen Søn, som var gammel nok til at opfylde Embedet. Den agtede og elskede Patriark gik til sin Hvile mæt af Dage og Hæder, idet han havde fuldendt Løbet med Taalmodighed og udholdt indtil Enden, og blev begrædt af Tusinder, paa hvem han havde lagt sine ærværdige Hænder for at meddele en patriarkalsk Velsignelse i Kraft af hans hellige Embede og Præstedømme. Han vil længe erindres af de Hellige som en Fader, hvis Velsignelser ansaaes af stor Værdi, og som vil vedblive at være en Vederqvægelse og Trøst under alle de forskjellige Afvexlinger af Livets Pilegrimsfærd i Kjødet. Idet han havde lidt Forfølgelse fælles med os og vore Brødre, som er gangne iforveien, var han nedbrudt i Legemet; og endskjøndt tilladt at leve nogle faa korte Aar i Ro og Fred i Bjergenes Dale, havde han dog at trækkes med Legemssvaghederne, som var foraarsagede ved de mange Besværligheder og Gjenvordigheder, som det har været de Helliges Lod

at gjennemgaae; men hans Sindsstyrke og Aandsevner blev usvækkede indtil det Sidste.

Saaledes har en anden af Jordens ædle Mænd gaaet til Hvile, beredt til at komme frem med Ære, Udødelighed og evigt Liv, naar Opstandelsens Nøgler skal gives til den Almægtiges Præstedømme for igjen at forvalte dets Magt paa Jorden.

I det forbigangne Aar har vi nydt Rolighed for de indfødte Stammer, idet vi har sluttet et Fredsforbund med Indianerhøvdingen Walker, med hvem vi havde en Sammenkomst i denne Hensigt ved Chicken Creek i Juab County den 11te Mai sidstleden. Vi har stor Aarsag til at anerkjende Herrens Haand, som har tilbageholdt disse Vilde fra bogstaveligen at overskylle vore Settlementer med de Helliges Blod, og som har bevaret vore Brødre fra fuldkommen Tilintetgjørelse, thi Intet uden hans almægmægtige Kraft har forhindret en saadan Begivenhed.

Nogle af Settlementerne, som saae og følte ved sørgelig Erfaring den truende Fare de var i, har foretaget sig tildeels at sikkre sig ved Befæstninger osv.; men vi er bedrøvede over at maatte sige, at disse Forsvarsmidler i Almindelighed forblive i en ufuldendt Tilstand, og mange af dem er af blot liden Værdi. Hvor længe Herren vil vedblive at udstrække sin beskyttende Omhu og see igjennem Fingre med sit Folk i saadan utilgivelig Efterladenhed og Ligegyldighed for hans Raad og milde Formaning, vil Tiden vise. Det synes at det selvsamme Øieblik, naar Fred igjen smiler til os, er Faren forglemt, og vi falder med eet tilbage i den samme sorgløse Ligegyldighed, som stedse har udmærket vore Handlinger i disse Dale, saavidt som det angaaer at være godt forberedt til at møde vore stadige Fjender. Vi siger til Eder, Brødre, tillader Eder ikke længere en saadan strafværdig Forsømmelse, spøg ikke længere med Eders Brødres Raad og indtrængende Bønfaldelser, men benyt det nærværende Øieblik af Fred og Lyksalighed til at sikkre Eder selv og forberede Eder imod Urolighedens Dag.

Med Hensyn til Indianerne, vedbliv at øve Taalmodighed, Kjærlighed og Overbærelse; giv dem Eders Tro for at bringe dem tilbage fra deres lave Stilling; beed for dem og lær dem tillige, paa det at Forbedringens og Oplysningens Princip kan tage Besiddelse af deres Sind for aldrig mere at udryddes, saa at de maa lære Herrens Veie og fryde sig i den sande Kundskab om deres Fædres Gud.

Vi forstaaer, at Herren har været naadig og opfylder vore Bønner og Begjeringer paa deres Vegne. Vi erfarer, at hans Aand er bleven udgydt over dem, og denne Aarsag tilskriver vi den Magt, som har afholdt dem fra mere udstrakte og virksomme Fjendtligheder. Vi opmuntrer Eder til at føde og klæde dem som hidindtil, men forsøm aldrig Leiligheden til at lære dem at arbeide, for at de gradviis kan lære Maaden til vindskibeligen at sørge for deres egne Behov, — en Fremgangsmaade, som gjensidig er meer velgjørende, end at understøtte dem i Lediggang. Ved Forsynets Styrelse er vi i Sandhed kastede hen iblandt dem, bringende med os vor hellige Religion og vor Civilisation. Eftersom vi er bleven overflødigen velsignede med Jordens gode Ting siden vi kom her, lad os gavmildt meddele disse udartede Sønner af Israel af Saadant, som vi har modtaget, og ikke, som altfor ofte er Tilfældet i de Hvides Opførsel imod dem, nedstige til deres lave Standpunkt, derved nedværdigende os selv og misbru-

gende deres Tillid, men søge at opreise dem og opløfte dem til os, at de maa i sand Virkelighed blive „et hvidt og velbehageligt Folk," til hvilket Herren kan fatte Velbehag ligesom i gamle Dage.

Indianerhøvdingen Walker døde efter nogle faa Dages Sygdom i Nærheden af Staden Fillmore den 29de Januar; og Utaherne har valgt hans Broder Sen-a-rock, almindeligen kjendt iblandt de Hvide under Navn af Arrow-peen, til at være deres Høvding.

Paa Grund af Indianernes Uvidenhed og ringe Forstand om Beskaffenheden af Forpligtelserne, som er bekjendt for et civiliseret Samfund, er Lovene sjelden bleven anvendt imod dem. Dog, i Sagen om det uforskyldte Mord paa to af Biskop Weeks Drenge fra Cedar Dalen, medens de var beskjæftigede med at bringe frem Brænde og Stager fra Bjergkløften, blev to Indianere, Hovedgjerningsmændene i hiint Optrin, hængte den 15. Septbr. sidstleden, efter at de var bleven retlig forhørte og overbeviste for de Forenede Staters Distrikts Ret, hvor velædle Dommer Shaver præsiderede. Atter, i Sagen om Mordet paa Captain Gunnison og Følge af Pahvan-te Indianerne om Høsten 1853, blev et Antal af dem underkastet retlig Undersøgelse i Nephi for hans Velædelhed Dommer Kinney af de Forenede Staters Distrikts-Ret i det Distrikt, som havde det Udfald, at tre af dem blev overbeviist om Mord i anden Grad, og de blev dømte til den Straf, som de Forenede Staters Lov foreskriver og fastsætter i saadanne Sager. — I denne Sag forstaaer vi, at der var mange undskyldende Omstændigheder, som syntes at formilde paa Indianernes Side Udøvelsen af dette skrækkelige Blodbad. Det var en Krigens Tid imellem de Hvide og Indianerne, og denne særskilte Bande havde nylig ifor-veien mistet en af deres fornemste Mænd, ved en Afdeling af hvide Emigranter, som dræbte ham, medens de drog igjennem deres Land, endog uden en foranlediget Aarsag. Dette opirrede saaledes Indianerne, at endskjøndt de ikke forud havde deeltaget i Krigen, begyndte de strax at samle deres Styrke for at komme imod Settlementerne, og at forene sig med de andre Indianere, som allerede var indviklede i Fjendtlighederne. Det var i dette Tidsrum, at Captain Gunnison og Følge kom i deres Land, under Udøvelsen af sine Pligter for at udforske et passende Strøg for Jernbanen over Continentet, saaledes givende dem den Anledning til Gjengjeldelse, som de saa alvorligen søgte og som saa frygteligen udøvedes paa de Uskyldige. Dette burde være en Lectie for alle Reisende, som i Kaadhed skyder Indianerne; thi om de kan komme frelst fra det, saa maaskee den næste Reisende maa falde som et Offer, som en Følge af deres uoverlagte og værre end vilde Barbariskhed. Alle Personer, som har Kundskab om Lov, og paa samme Tid behandler Indianerne saa umenneskelig, skulde drages til Ansvar for Følgerne af deres Handlinger, som, i Tilfældet med den begrædte Gunnison, er næsten sikkert at blive gjengjældte ved den første Leilighed paa Nogle, som aldeles ikke stod i Forbindelse med Angrebet.

Det kan ikke forventes af Indianerne i deres nærværende lave, uvidende Tilstand med alle deres Traditioner og vilde Natur hos dem, at de skal forstaae og handle i Overeensstemmelse med Lovbud, som de aldrig havde den mindste Kundskab om, eller nogen Leilighed til at erholde en saadan Underviisning. Det tilkommer derfor dem, som paaberaaber sig Civilisation, at sætte dem et Exempel, og ikke, medens de gjør Fordring

paa at exeqvere Loven paa dem, være mere raae og morderiske, end de er indbyrdes. Lad alle saadanne Personer overveie disse Kjendsgjerninger og handle viselig, at ikke Blodet af deres Offere skal findes paa deres egne Klæder; og Brødre, vær agtsomme, at ikke ogsaa I tramper paa „Olien og Vinen," og lider Skibbrud paa Eders Tro og taber Eders Salighed i Guds Rige.

Ved October Conferencen var adskillige af Brødrene, som havde været fraværende paa fremmede Missioner, tilstede, idet de havde vendt tilbage med mange Hellige; og endskjøndt det sidste Selskab ikke ankom førend den 28de October, var det en Glædens Tid for os alle, men især for dem, som, idet de uskadte havde igjennemgaaet Død og Lidelse, var tilladte at samles i Fred med saadanne, som har en fælles Tro med dem selv og at lytte til Guds Tjeneres Underviisning i Zion. Ethvert Ansigt straalede af Fryd, og Intet indtraf i de tre Dage, som Conferencen varede, til at fordærve eller i mindste Maade forstyrre den Fred og Enighed, som almindeligen herskede. Ældste Horace S. Eldredge valgtes til at tage Jedediah M. Grants Plads som een af de syv Præsidenter for de Halvfjerdsindstyve.

Siden October Conferencen har ikkun lidet tildraget sig, forskjelligt fra den sædvanlige Forretningsgang.

Vinteren har været usædvanlig mild og Arbeide har skredet frem i mange Henseender næsten ligesaa godt som om Sommeren.

Den lovgivende Forsamling holdt deres sædvanlige Session i fyrretyve Dage og sluttede med Bestemmelse at møde den anden Mandag i December næstkommende i det nye Statshuus i Staden Fillmore.

Adskillige Foreninger for religiøse, litterære og videnskabelige Øiemed er bleven dannede, og megen nyttig Underviisning er bleven meddeelt, ligesom ogsaa i mange Aften og Dagskoler, hvilke almindeligen er bleven holdt i Virksomhed i Løbet af Vinteren i alle Qvarterer. Fornøielser har ogsaa havt deres Tid og Sted, og, med Undtagelse af en liden Forstyrrelse, foraarsaget af nogle faa Uordentlige af de Forenede Staters Troppper, har der almindelig hersket Ro, god Orden og Fred i alle Settlementer.

I Overeensstemmelse med deres respective Beskikkelser begav Ældste John Taylor sig til New York, Franklin D. Richards til Liverpool, Erastus Snow til St. Louis, Orson Spencer til Cincinnati og Parley P. Pratt til Californien.

Paa Grund af den østlige Posts Uregelmæssighed, har vi ikkun liden Underretning angaaende deres Fremgang, men har erfaret, at en Stav er bleven oprettet i St. Louis og at en Avis kaldet „the Luminary" udgives ugentlig. Vi har endnu ikke hørt, om andre Staver er bleven oprettede, eller om andre Aviser er udgivne; dog er en Presse bleven erholdt i Californien, som vil blive sat i Virksomhed den tilstundende Sommer under Bestyrelse af Ældste George Q. Cannon.

Ældste Amasa Lyman arbeider endnu i San Bernardino i Californien, og Resten af de tolv Apostler er for Nærværende hos os, arbeidende eftersom Leiligheden indtræffer i Utahs forskjellige Settlementer. Ældste George A. Smith er endnu beskjæftiget med Joseph Smiths Historie og vil sandsynligviis om nogle faa Maaneder have den fuldendt og færdig til Trykning.

Ved denne April Conference, nyligen sluttet, blev Rapporterne og Regnskaberne over det Vedvarende Emigrations Fonds

Compagnies og Kirkens financielle Affærer fuldstændig fremlagt, hvoraf det sees, at det Vedvarende Emigrations Fonds Compagnies Hovedformue beløb sit til 71,005 Dollars 14¾ Cents, endskjøndt neppe een Dollar deraf er for Nærværende i gjeldende Midler, som kan bruges til det Øiemed at hjembringe de fattige Hellige. Dette kommer af at de, som skylder Fondet, forsømmer at betale for deres Emigration. Der skyldes til Fondet fra denne Kilde alene syv og halvtredsindstyve tusinde Dollars, som, om det kunde vendes i brugelige Midler, vilde ret meget forøge Compagniets Virksomhed og hjælpe mange Tusinde til at komme, som venter paa og bønfalder om Udfrielse formedelst denne Kilde. Betragtet i ethvert Lys, hvori det kan beskues, skulde de Brødre, som er bleven hjulpne ved dette Fond, for deres egen, for deres Brødres og for Rigets Skyld, liqvidere deres Forskrivelser dertil. Det Anliggende at hjælpe de fattige Hellige til at emigrere, ved at tage dem ud fra de overbefolkede Distrikter i de gamle Lande, hvor de, med deres yderste Anstrengelse, neppe kan forskaffe sig Underholdning, og hvor Mangel paa Arbeide ofte gjør Livet selv usikkert, og bringe dem til et Land, hvor de ved Arbeidsomhed snart kan erhverve sig Udkomme og gjøre Fremskridt i aandelig Henseende, anbefaler sig selv til alle de Hellige og er værdigt deres Tro og meest virksomme Velgjørenhed.

Rapporterne over Kirkens financielle Affærer viser, at Midlerne almindeligen er bleven satte i Bygninger og i at gjøre offentlige Anlæg, som Raads- og Begavelseshusene, Tabernaklet, Muren omkring Tempelpladsen, Forraadshuse, Templet osv. For med Fremgang at fortsætte vor Forretning, finder vi det nødvendigt at have en anseelig Sum af rørlig Capital, der kan sætte os istand til at anskaffe Materialier og forsyne dem med Klæder og Vareartikler, som stadigen er beskjæftigede i den offentlige Tjeneste.

Tienden forsyner os med Midler til alle vore offentlige Anlæg, og den betales almindeligen i Kornvarer, Grønt, Qvæg, Vogne, Arbeide og anden Eiendom, og ikkun meget lidt i Penge, og, med Undtagelse af hvad der behøves til Brug for de Arbeidende, maa vendes i Penge for at forskaffe saadanne andre Artikler, som er nødvendige for rigtig at kunne udføre Forretning. Den stadige Anvendelse af Kirkens Fond i vedvarende Forbedringer, Bryderi for at faae byttet og Tiden, som medgaaer for at faae vendt Varerne i Contant, paafører os undertiden uundgaaeligen Gjeld; men om Brødrene vil være trofaste og punktlige i at betale deres Tiende i hvad de har, det vil befrie os fra al Forlegenhed og forskaffe tilstrækkeligt for alle nødvendige Øiemed, hvortil det bruges.

Brødre! eftersom I ønsker at paaskynde Bygningen af et Tempel og Fremrullingen af Zions Konges Værk, sæt Eders Skuldre til Hjulet, yder virksom Hjælp for Zions Sag, og gjør dens Interesse til Eders egen. Erindre at alt det I gjør for at understøtte Zion, befordrer ikkun Eders egen Interesse, det er for Eder selv, at I arbeider og slider i Guds Rige; glæd Eder derfor i Eders Arbeider og oververi Belønningen, som er henlagt ved Banens Ende. Det skulde agtes som en Velsignelse ligesaa vel som en Pligt at have denne Forrettighed. Ingen større Gunst kunde gives dette Folk, end de nyder ved at have en Deel og Lod i denne Sag, ved at være de ydmyge Redskaber i den store Jehovas Haand til at bringe hans Hensigter til at skee paa Jorden i disse sidste Dage, til at være Modtagerne af den evige Sandhed, Lys og Kundskab, som udgaaer

fra Himlens Konge, i hvilken er al Ypperlighed, Magt og Herlighed.

Uforlignelig Glæde og Lyksalighed fylder den trofaste Helliges Sjæl, som har Jesu Vidnesbyrd og den levende Guds Aand til at oplyse hans Forstand. — Overvættes Lyksalighed og guddommelig Kjærlighed fylder hans Bryst, eftersom han søger at meddele sine Medmennesker den glade Tidende, at ogsaa de maa blive deelagtige med ham i den herlige Sag, og dele dens Velsignelser. Saaledes bemægtiger vor hellige Religion sig ganske vor Naturs Følelser, Ønsker, Ærgjerrighed, Bevæggrunde og Handlinger, og gjør enhver Forbindelse i Livet den underdanig; den danner Livskraften i vor sande Tilværelse; den indgaaer ikke blot i vor aandelige, men ogsaa i vor timelige Organisation, og behersker os i alle vore Anliggender. Dette er sandt om Enhver, som har smagt Livets gode Ord, som har har modtaget den Hellig Aand og vedbliver at vandre i Lyset og være veiledt af dens milde Indflydelse. Dette er Frelse i Guds Rige, det er celestial Herlighed og Ophøielse. Dette er det Værk, som gjør Fienden vred, der frygter Undergangen af hans Rige og Magt paa Jorden, som kommer Satan til at rase og søge til at tilintetgjøre den Allerhøiestes Hellige, som han gjorde i Jesu, hans Apostles og Efterfølgeres Dage.

Herfra skriver sig den Forfølgelse og Martyrdød, som udryddede de Troende af Jorden og bevirkede den gamle Kirkes Frafald. Verden overvandt og ødelagde dem, og søger at overvinde og tilintetgjøre os, thi de er paavirkede af al Retfærdigheds Fiende, Erkeforføreren, som ønsker at styrte Guds Værk. Vær derfor paa Eders Vagt, Brødre! vær trofaste i Bøn og Aarvaagenhed, i Tro og gode Gjerninger, at I ikke kommer ind i Fristelsen og Mørket kommer over Eder; at I ikke bliver forvildede og førte paa Afveie, og uforsigtige indsuger en Frafaldsaand, som vil føre Eder til Troesfornægtelse. De Helliges Helligelse af Eiendom er bleven opsat en Tid for at erholde Formen til et Skjøde, som skulde være retsgyldigt ifølge Territoriets Love. Dette er nu bleven fuldført, og mange overdrager deres Eiendom til Kirken. Vi ønsker det udtrykkeligen forstaaet, at Ingen skal skjøde sin Eiendom, undtagen han føler det at være en Forrettighed og foretrækker at gjøre saa af sin egen frie Villie og Valg. Ei heller ønsker vi, at Nogen skal overdrage en Eiendom, som er behæftet med Gjeld eller Forpligtelser. Betal hvad I skylder, og siden om I vil være uafhængige, hold Eder fri for Gjæld. forbedre Eders Arvelodder og den Huusholdning, som er Eder anbetroet, saa at, idet I befindes trofaste over nogle faa, I kan blive sat til Herskere over mange Ting.

Lad de Hellige overalt i Verden hengive alt hvad de har til Udspredelsen af Evangeliet, Indsamlingen af Israel og til at hjælpe de Fattige, som er trofaste og ægte, at komme til Zion; og det troes, at der er Midler nok iblandt de Hellige i England og andre Steder, om de rigtigen fordeles, til at hjælpe alle de Trofaste til at emigrere. Om de som har Midler vilde være gavmilde nok til villigen at meddele de Trængende, blot tilbageholdende nok til at fuldføre deres egen Emigration, og stolende paa Herren for Underholdningsmidler i Fremtiden, de vilde blive velsigne af Herren og deres Brødre, og glæde sig i at have bevirket Frelse og Befrielse for mange af de Sagtmodige, som skal arve Jorden.

Lad de Brødre, som er villige til at opoffre deres Midler paa denne Maade, gjøre saaledes i Viisdom, ved at give det

i Hænderne paa vore beundigede Agenter, som vi har beskikket til den Forretning, og ikke betale det, som altfor ofte er Tilfældet, til uansvarlige Personer, som adspreder det for Vinden uden at gjøre noget Godt. Lad alle Ting gjøres med Orden, og gjennem den rette Kanal.

Det er en meget almindelig Hændelse for dem, som har Midler, naar de kommer ind i Kirken at tabe enhver Dollar ved deres Forretnings Forhandlinger med Verden, førend de samles med de Hellige eller har bidraget meget til Hjælp for Sandhedens Sag. Naar de er udplyndret for enhver Ting, saa er færdige at komme, idet de ærgrer sig over at de ikke opoffrede deres Midler til Opbyggelsen af Herrens Rige istedetfor Djævelens.

Den bedste Maade for de Hellige er, naar de først kommer ind i Kirken, at slutte op deres Forretning, saa snart som det passende kan lade sig gjøre uden altfor stort Offer, og „indsamles til Zion" uden unødvendig Opsættelse; thi Opslugeren og Fristeren gaaer omkring paa Jorden, og Herren har begyndt at gaae i Rette med Folkene med „Ild og Sværd, med Pestilentse, Hunger og Stormvind;" undflyer derfor, medens Veien er aaben for Eder!

Til alle Ærlige af Hjertet over hele Verden baade af høi og lav Stand, siger vi: „Omvender Eder og bliver døbte til Eders Synders Forladelse;" adlyd Evangeliets Ordinantser formedelst Betjening af den levende Guds Tjenere, thi den Almægtiges Domme er over Eder, flye derfor fra Ugudelighedens og Fordærvelsens Huler, at ikke Herrens brændende Vrede ogsaa fortærer Eder tilligemed de Ugudelige, for hvilke han har besluttet at ville gjøre Jorden tom.

Til Eder, Hellige i Bjergenes Dale, siger vi: avl Korn, saae, plant, vand og høst i beleilige Tider; opdyrk ikke mere Mark end J kan dyrke godt, frels og opbevar Eders Korn, saa at Intet bliver tabt; tag Vare paa Eders Kreature, at de ikke blive stjaalne af Indianerne, eller bortdrevne af de hvide Tyve, som aarligen gjør deres røveragtige Streiferier gjennem vore Settlementer; indhegn Græsgange for Eders Kreature, at J kan bevare Græsset i Eders umiddelbare Nærhed til deres Brug, og lad de forbidragende Hjorde gaae udenfor Settlementerne, hvor der er tilstrækkelig og ikke optagen Plads, og hvor der vil være mindre Fare for at de skal blive blandede med dem, som hører til Territoriet.

Bered gode Opbevaringssteder for Eders Korn, hvor J kan holde det uskadt og reent for Støv og læg op Eders Overskud i Forraad, imod en Nødens Tid.

Endelig, Brødre! vær eet i Tro og i Bestræbelse, og vandre ydmygeligen for Herren! Hold hans Befalinger og Eders Pagter hellige. Søg til ham bestandigen om Viisdom og Kundskab, at J maa nyde Lyset af hans Aand, og blive fuldstændigen satte istand til at opfylde enhver Pligt, som paahviler Eder i Kraft af den almægtige Guds hellige og evige Præstedømme, hvormed J er beskikket, paa en Maade, som skal bedst tjene til at befordre og fremrulle hans Rige paa Jorden.

Brigham Young. Heber C. Kimball. Jedediah M. Grant.

Skandinaviens Stjerne.

Den 15de August.

Posten fra Utah er endelig ankommen og har bragt os den fulde Række af Deseret News for April og Mai. Det sidste Nummer er dateret den 30te. Nyhederne fra Utah er meget interessante; den tolvte almindelige Epistel fra det øverste Præsidentskab, hvilken findes i nærværende Nummer, vil udentvivl blive læst med stor Interesse; vi anbefaler en grundig Gjennemlæsning af samme. Ligeledes vil en Deel af Forhandlingerne i General Conferencen, som holdtes den 6te April, findes i dette Nummer. Der er 154 Ældste beskikkede af Conferencen til at gaae paa Missioner, hvoraf 8 til Europa, en Deel til det Stille Havs Øer og Resten til Israel.

Præsident Brigham Young og Raadgivere, ledsaget af en Deel af de Tolv og nogle faa Ældste, forlod Saltsøstaden den 8de Mai for at gjøre en Tour Sydover. De besøgte mange af de sydlige Settlementer, hvori de holdt Forsamlinger, som vare godt besøgte og den dybeste Opmærksomhed ydedes de fremsatte Lærdomme. De besaae de nylig opdagede Leier af jordbegagtige Steenkul i Bjergraden imellem Countierne Sanpete og Juab, omtrent 5 engelske Mile fra Fort Ephraim. Der var 3 Lag af Kul, afverlende fra 2 til 5 Fod i Tykkelse, med en gunstig Udsigt til en uudtømmelig Mængde. Kullene viste sig ved Prøve at være af en udmærket Qvalitet. Forholdsregler bleve tagne til at faae Minerne bearbeidede, saa at Steenkul kunde faaes i Saltsøstaden denne Aarstid. Selskabet reiste saa langt Syd som Cedar City og Præsidentskabet forhandlede mange Forretninger, henhørende til Folkets Velfærd paa det Sted. De besøgte Deserets Jernværker og fandt det arbeidende støbte Maskineri at fremskynde Ophedningen af den store Smelteovn, hvilket benævnes „den varme Blæst." — Den 21de forlod de Byen Cedar for at vende tilbage, besøgte underveis adskillige af Settlementerne, velsignede Folket med Belærelse og ankom til Saltsøstaden den 27de Mai.

Velb. Orson Hyde, Forhørsdommer for Carson County, Velb. George P. Stiles, de Forenede Staters Dommer for det tredie Retsdistrikt, Joseph L. Haywood, de Forenede Staters Marshal og flere Andre afreiste til Carson Dalen den 16de Mai. De tre nævnte Herrer gik ud paa en offentlig Forretning henhørende til Organisationen af Carson County og Afholdelsen af Retterne deri.

Den 24de Mai ankom Hr. Henry Rolins fra San Bernardino med et lidet Tog, belæsset med Urtekram og tørre Varer for Saltsøstadens Marked.

„Den tidlige Mai Ert" havde fulde Bælger den 12te Mai. Ferskentræer var meget tungt belæssede med Frugt, hvoraf nogle den 21de Mai var saa store som Valnødder. Veiret havde i April og Mai været temmelig kjøligt med smaa Regnbyger af og til i Dalen, Snee paa Bjergene. Men Jordbunden var mere tør end den havde været denne Tid paa Aaret i de sidste syv Aar. Græshopperne havde gjort og gjorde betydelig Skade; paa mange Steder var de meget talrige, saa at Hvedemarker, som for faa Uger siden lovede en overflødig Høst, var berøvede enhver Spire eller ethvert Blad, dog blev Landmændene i Almindelighed ikke modfaldne, de vedblev at plante og saae og blev raadede til at gjøre saaledes,

eftersom Erfaring fra Fortiden havde viist Mange, at mange Slags Produkter var bleven modne, om de end plantedes eller saaedes saa seent som den 10de eller 15de Juni. Folket raadedes at stole paa Herren, plante, saae, vande, føie Taalmodighed til deres Tro, og berolige sig med den Forvisning, at den Almægtige vil styre ikke alene Elementerne, men ogsaa alle Ting til hans Helliges Velfærd, Fremgangen af Sandheden, og Forkortelsen af hans Værk i Retfærdighed.

Vi erfarer af Aviserne, at en almindelig Helbredstid nydes og Fred hersker over hele Territoriet.

Fra Bladet „Mormonen" for den 14de Juli erfarer vi, at de 8 Ældste, beskikkede til Europa, ankom til New York omtrent den 5te Juli, nemlig John Key, John Scott, Hector C. Haight, J. L. Smith, R. F. Neslin, Daniel Davis, D. A. Curtis, William S. Muir. De rapporterede, at der var ingen Foruroligelse af Indianerne paa Reisen over Sletterne, endskjøndt de blev besøgte af omtrent 300 af Pawnee Stammen, havde en venlig Samtale med dem, hvorpaa de forlod dem vel tilfredse. De Ældste mødte vor danske Emigration paa Sletterne den 18de Juni i en god Forfatning.

Forhandlinger

i en General Conference for Jesu Christi Kirke af Sidste Dages Hellige, sammenkaldt i Tabernaklet i Store Saltsø Staden, og begyndt Fredagen den 6te April 1855 Kl. 10 Form.

(Af Deseret News d. 11. April 1855.)

Præsident Brigham Young præsiderede.

Paa Forhøiningen: Præsidenterne Brigham Young, H. C. Kimball, J. M. Grant.

Af de tolv Apostler: O. Hyde, O. Pratt, W. Woodruff, G. A. Smith, E. T. Benson, C. C. Rich, L. Snow.

Halvfjerdsindstyve: Joseph Young, Z. Pulsipher, A. P. Rockwood, H. Herriman, L. Hancock, H. J. Eldredge.

Overpræsternes Qvorum: David Pettegrew.

Præsiderende Biskop: Edvard Hunter.

Stavens Præsidentskab: David Fullmer, Thomas Rhoads, P. H. Young.

Conferencens Skriver: Thomas Bullock.

Hurtigskrivere: George G. Watt, John V. Long.

Conferencen kaldtes til Orden af Ældste Hyde. Tabernaklet opfyldt.

Choret sang en Lovsang. Bøn af Ezra T. Benson. Choret sang „Hosianna i det Høieste."

Præsident Brigham Young sagde, at i Dag for fem og tyve Aar siden organiserede Propheten Joseph Smith denne Kirke med sex Medlemmer, gav en Oversigt over dens Oprindelse, Opbyggelse og underfulde Tilvært, og gav megen nyttig Lærdom, hvilket Alt vil findes i den fulde Rapport.

Choret sang en Psalme. Velsignelse af Præsident J. M. Grant.

Kl. 2 Eftermiddag.

Sang. Bøn af C. C. Rich. Sang.

Præsident Kimball optog Conferencens Forretninger og foreslog Brigham Young som Præsident, Prophet, Seer og Aabenbarer for Jesu Christi Kirke af Sidste Dages Hellige, hvilket blev eenstemmigen understøttet, ligeledes Heber C. Kimball som hans første og Jedediah M. Grant som hans anden Raadgiver.

Følgende Personer blev eenstemmigen opholdte:

Orson Hyde som Præsident for de tolv Apostlers Qvorum og Parley P. Pratt, Orson Pratt, Wilford Woodruff, John Taylor, George A. Smith, Amasa Lyman, Ezra T. Benson, Charles C. Rich, Lorenzo Snow, Erastus Snow og Franklin D. Richards som Medlemmer af nævnte Qvorum.

John Smith (Hyrums ældste Søn) som præsiderende Patriark.

David Pettigrew som Præsident over Overpræsternes Qvorum, tillige Reynolds Cahoon og George B. Wallace som hans Raadgivere.

Joseph Young, Lewi W. Hancock, Henry Herriman, Zera Pulsipher, Albert P. Rockwood, Benjamin L. Clapp og H. S. Eldredge som præsiderende Præsidenter over alle de Halvfjerdsindstyve.

John Nebeker som Præsident over de Ældstes Qvorum, ligeledes James H. Smith og Aaron Sceva som hans Raadgivere.

Edvard Hunter som Kirkens præsiderende Biskop.

Lewis Wight som Præsident over Præsternes Qvorum, ligeledes George Dockstader og William Whiting som hans Raadgivere.

Mc Gee Harris som Præsident over Lærernes Qvorum, ligeledes Adam Spiers og David Bowman som hans Raadgivere.

Oswald Barlow som Præsident over Diakonernes Qvorum, ligeledes Alexander Herring og John Carpenter som hans Raadgivere.

Brigham Young som Forvalter for Jesu Christi Kirke af Sidste Dages Hellige.

Daniel H. Wells som Overintendant for de offentlige Arbeider.

Truman O. Angell som Bygmester for Kirken.

Brigham Young som Præsident over det vedvarende Emigrationsfond til at indsamle de Fattige; ligeledes H. C. Kimball, W. Woodruff, O. Hyde, G. A. Smith, E. T. Benson, J. M. Grant, D. H. Wells, Edward Hunter, Daniel Spencer, Thos. Bullock, John Brown, William Crosby, A. Lyman, C. C. Rich, Lorenzo D. Young, P. P. Pratt, O. Pratt, F. D. Richards, og Daniel Mc Intosch som hans Assistenter og Agenter for nævnte Fond.

David Fullmer som Præsident for denne Stav af Zion, ligeledes Thomas Rhoads og P. H. Young som hans Raadgivere.

Heman Hyde, Eleazer Miller, Phinehas Richards, Levi Jackman, Ira Eldredge, John Vance, Edwin D. Woolley, John Parry, Winslow Farr, William Snow, Daniel Carn og Ira Ames som Medlemmer af Høiraadet.

Og George A. Smith som Kirkens Historieskriver og General Registrator.

Ikke et negtende Votum gaves, saaledes visende en Enighed, som Verden ikke kan virkeliggjøre.

Conferencen voterede derefter, at John Lowry afsættes fra sit Embede som Biskop i Manti i San Pete County og af

Warren Snow ordineres til Biskop i Manti.

Ligeledes voteret at Noah W. Bartholomew afsættes fra Biskopsembedet i Fillmore i Millard County.

Præsident B. Young talte derefter om at stille unge Mænd i ansvarsfulde Stillinger; saadanne som ikke er fyldte med Traditioner, overtroiske Begreber eller Støbejerns Tro.

Conferencen voterede, at Isaak Higbee afsættes som Præsident over Staven i Provo i Utah County og at James C. Snow indsættes i det Embede.

Conferencen voterede, at Asahel Perry (som er bleven ordineret til en Patriark) løses fra Pligterne som Præsident over Grenen i Springville, og at Aaron Johnson bliver Præsident over nævnte Green i Springville.

Tre og halvtredsindstyve Personer voteredes for til at gaae paa Missioner.

Præsident Grant sagde, at virksomme og kraftige Mænd, saadanne som vil gjøre deres Pligt og ære deres Præstedømme, er de Mænd, som almindeligen behøves til at besætte Embeder, gaae paa Missioner osv.

Ældste Hyde fortalte en Deel af sin Erfaring nedad Donau Floden, da han gik som en Forløber til Jerusalem.

Femten unge Mænd til blev voterede for til at gaae paa Missioner.

Sang af Choret, Velsignelse af Ældste Hyde.

Den 7de April Kl. 10 Form.

Da Tabernaklet ikke var stort nok til de nærværende Tusinder af Hellige, forsamledes Conferencen i det opreiste Bindingsværk til det nye Forsamlingshuus (ved den nordlige Ende af Tabernaklet), hvilket vil have Siddepladse for omtrent 12,000 Personer.

Choret sang en Lovsang. Bøn af Ældste Lorenzo Snow. Choret sang: "Vi prise Dig, o Gud!"

Præsident B. Young tilkjendegav, at en Rapport over Forvalterens Affærer vilde blive Dagens næste Forretning, og den oplæstes af Ældste Thomas Bullock; og paa Forslag voterede Conferencen, at Rapporten antoges.

Præsident Kimball gjorde nogle faa Bemærkninger angaaende Rapporten, og glædede sig over vor nærværende Forfatning.

Conferencen voterede, at William Davis afsættes fra Bispedømmet i Box Elder, og at Ældste Eli Harvey Pierce ordineres til Biskop i hans Sted.

Præsident B. Young talte angaaende Tiende Rapporten; Biskoppernes Virksomhed og Pligter, Templets Opbyggelse; og om Helligelsen af Eiendom; og sagde, om Biskopperne ikke vil gjøre deres Pligt, vil vi afsætte enhver af dem, og indsætte Andre i deres Sted.

Ældste Bullock oplæste Rapporten fra Kassereren for det Vedvarende Emigrationsfond, tillige et Circulære til Præsidenterne og Biskopperne over de forskjellige Qvarterer, undertegnet af Præsident B. Young, hvilket blev antaget. Han oplæste ogsaa følgende Indledning og Constitution for Deserets theologiske Institut:

Indledning og Constitution for Deserets theologiske Institut.

Da vi har for Øie Forfremmelsen af Kundskab og Udbredelsen af de Principer af Ret og Sandhed, som vi har modtaget formedelst Medvirkningen af det hellige Præstedømme; og da vi troer, at Theologiens Videnskab omfatter en Kundskab om al Kundskab, være sig i Himlen eller paa Jorden, enten moralsk, videnskabelig, literær eller religiøs; og

da vi længes efter at modtage og meddele saadant Lys, saadan Viisdom og saadanne Grundsætninger, som er eller kan komme til vor Forstand til Samfundets Gavn og til Opbyggelsen af vor Herres Rige paa Jorden: derfor har vi besluttet at danne en Forening under Navn af „Deserets theologiske Institut," hvilket skal have een Præsident, tre Vicepræsidenter, tolv Direktører, to korresponderende Sekretærer og een indenlandsk Sekretær og een Kasserer, hvis Tjenestetid skal vare eet Aar og indtil deres Eftertrædere er udvalgte. Første Gang skal de udvælges af de Helliges Forsamling, samlet i General Conference, og sidenefter af nævnte Forenings Medlemmer.

Besluttet: at Præsidentskabet og Direktørerne har Myndighed til at ordne, lede og bestyre alle Sager henhørende til nævnte Institut, eftersom de bliver veiledte af den Helligaand.

Følgende Personer blev eenstemmigen voterede til at besætte de forskjellige Embeder i Institutet:

Præsident: Brigham Young.

Vicepræsidenter: Heber C. Kimball, Jedediah M. Grant, George A. Smith.

Direktører: Orson Hyde, Orson Pratt, Wilford Woodruff, Ezra T. Benson, Charles C. Rich, Lorenzo Snow, Joseph Young, Horace S. Eldredge, James W. Cummings, Samuel W. Richards, William Hyde, Jesse C. Little.

To korresponderende Sekretærer: Daniel H. Wells, Robert Lang Campbell.

Indenlandsk Sekretær: Thomas Bullock.

Kasserer: Hiram B. Clawson.

Præsident B. Young sagde, at for nogle faa Aar siden begyndte de Halvfjerdsindstyve en Videnskabs-Hal, men havde endnu ikke udført dens Bygning; men vi har nu det Privilegium at danne en Forening til at afbenytte den, naar den bliver bygget; den vil ikke være noget mere end et Skolehuus, et Academi, et Seminarium for at lære Brødrene alt det som er godt, og derpaa forsøge at faae mere.

Choret sang en Psalme. Velsignelse af Ældste George A. Smith.

Den 7de April, Kl. 2 Efterm.

Sang. Bøn af Ældste P. H. Young. Sang.

En Rapport over de Materialier, som er bleven frembragt til Bygningen af det midlertidige Tabernakel oplæstes af Skriveren, og Ældste Hyde talte over Gjenstanden.

Ældste O. Pratt henviste til Værkets Fremgang i de fem og tyve Aar og til den nærværende lykkelige Forfatning; talte over det Emne at hellige Eiendom til Kirken og at forkynde Evangeliet.

Ni og tredsindstyve blev voterede for at gaae paa Missioner.

Missionærerne blev tilsagte at møde Præsidentskabet i de Halvfjerdsindstyves Raadshal paafølgende Morgen saa tidlig som Lysene tændtes.

Choret sang: „Kom alle Zions Sønner, som har annammet Præstedømmet."

Velsignelse af Ældste Lorenzo D. Young

Kl. 7 Efterm.

De Halvfjerdsindstyves Præsidentskab mødte i deres Raadshal.

Sang. Bøn af Ældste Zera Pulsipher.

Præsident Joseph Young forklarede Hensigten af Mødet.

Paa Forslag blev Voteringen af de Halvfjerdsindstyve i det 5te Qvarteer, som afskar Robert Plunket fra det 7de Qvorum for Frafald, stadfæstet.

Samuel Stratton Thornton afsattes

fra Præsidentskabet over det 20de Quorum, fordi han var faldet fra.

Præsident J. Young viste, at naar de Halvfjerdsindstyves Samfund afskar en Mand fra Quorummerne, saa maa den Mand iforveien have afskaaret sig selv ved Overtrædelse; de opløser ikkun Navne-Baandet, efter at han selv har opløst det aandelige Baand; og opmuntrede de Halvfjerdsindstyve til at være bøielige i deres Foresattes Hænder.

Aftakket med Velsignelse.

Søndagen den 8de April Kl. 10 Eftermiddag.

Sang. Bøn af Ældste G. A. Smith. Sang.

Conferencen voterede, at Lewis Bronson, Søn af Seymour Bronson, ordineres til Biskop i Fillmore.

Ældste George A. Smith hentydede til vort Forsamlingshuus at være altfor lidet, (endskjøndt det rummer 12,000) men det opfylder Propheten Joseph Smiths Ord. Har forsvaret Mormons Bog siden han var 13 Aar gammel; talte om Folkets Fordomme og Traditioner; til Gunst for Viisdoms Ordet og om Enighed og Bøn; og bar Vidnesbyrd om, at dette var Guds Værk.

Ældste Ezra T. Benson bar Vidnesbyrd om Sandheden af de Bemærkninger, som var gjorte under Conferenzen, prædikede om Viisdoms Ordet.

Choret sang: „Israels Forløser." Velsignelse af Præsident Grant.

Kl. 2 Efterm.

Alle som kunde faae Rum forsamledes i Tabernaklet paa Grund af Veirets mistænkelige Udseende.

Kaldet til Orden af Præs. Brigham Young. Choret sang en Lovsang, forfattet af Bernard Snow.

Bøn af Ældste P. H. Young. Sang.

Ældste P. H. Young opmuntrede de Hellige til bestandig Bøn og Flittighed, og nedbad en Velsignelse over Brodet.

(Fortsættes.)

Indbetalt til Contoiret.

N. Nilson	65 Rdl.	„ Mk.	„ Sk.
K. Petersen	12 —	„ —	„ —
J. C. Klingbeck . . .	90 —	„ —	„ —
Mads Larsen	20 —	„ —	„ —
A. P. Trane	46 —	„ —	„ —
Summa	233 —	„ —	„ —

Indhold.

„Skandinaviens Stjerne" udkommer den 1ste og 15de i hver Maaned, og faaes paa Contoret i Gothersgade Nr. 29, 3die Sal og paa alle kongl. Postcontorer.

Udgivet og forlagt af J. Van Cott.
Trykt hos F. E. Bording.